

Sygn. akt II CSK 89/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku R. Zakładu [...] Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.
przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w L.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt IV Ca .../17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – R. Spółka z o.o. złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 28 czerwca 2017 r., w którym oddalono apelację tego wnioskodawcy, wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 19 stycznia 2017 r. (k. 332 i n. akt sprawy; t. II). W postanowieniu tym oddalono wniosek o ustanowienie na rzecz uczestnika postępowania P. S.A. służebności przesyłu. Sąd Rejonowy stwierdził bowiem, że uczestnik postępowania nabył już to ograniczone prawo rzeczowe w wyniku zasiedzenia.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego. Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wyjaśnił, że w rozpoznawanej sprawie o ustanowienie służebności przesyłu wystąpiło istotne zagadnienie prawne oraz istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Sąd najwyższy zważył co następuje:

Analizując treść uzasadnień obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej oraz zawartą w nim, rozwiniętą motywację prawną wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o ustanowienie służebności przesyłu nie występuje – wbrew stanowisku skarżącego wnioskodawcy - potrzeba rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzeba dokonania wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Nie wystąpiły bowiem przesłanki przyjęcia skargi przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Wskazane w skardze kasacyjnej kwestie nie są oryginalne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się już od dawna pogląd, że nabycie w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego było możliwe także przed wprowadzeniem do kodeksu cywilnego instytucji służebności przesyłu. Jest to już wieloletnia, ugruntowana i merytorycznie uzasadniona linia orzecznictwa (por. np. liczne

orzeczenia Sądu Najwyższego podane w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2016 r., I CSK 261/16, nie publ.). Stanowisko takie pojawia się zwłaszcza po podjęciu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014 r., III CZP 87/3 (OSNC 2014, nr 7- 8, poz. 68). Do konstrukcji „służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu” nawiązano także w najnowszej uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2018 r., III CZP 100/16, nie publ. i postanowieniu z dnia 16 lutego 2017 r., III CZP 100/16 (nie publ.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

kc

jw aj